

Szegedi Ítéltábla

Az ügy száma:

Pf.II.20.204/2025/5.

A felperes:

(felperes neve) (címe.)

A felperes meghatalmazott jogi képviselője:

Oppenheim Ügyvédi Iroda (ügyintéző ügyvéd: dr. Kiss M. Tibor; iroda 1. címe)

Az alperes:

(X) Szerkesztősége (cím)

Az alperes meghatalmazott jogi képviselője:

Dr. Kovács Loránd Ügyvédi Iroda (ügyintéző ügyvéd: dr. Kovács Loránd, iroda 2. címe.)

A per tárgya:

sajtó-helyreigazítás

Az elsőfokú bíróság neve és a megfellebbezett határozatának a száma:

Kecskeméti Törvényszék 16.P.20.485/2025/6.

A fellebbezést benyújtó fél és a fellebbezés száma:

alperes, 16.P.20.485/2025/7.

Í T É L E T

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, megfellebbezett rendelkezését megváltoztatja akként, hogy az alperes a (hírportál neve) internetes hírportál kezdő oldalán – az elsőfokú bíróság által meghatározott határidőben és módon – 24 óra időtartamban „Helyreigazítás a 2025. február 17-én közzétett „Csatlakozott a (párt neve) Párthoz a (bizottság neve) Bizottság bukott elnöke” című cikkünk miatt” szövegű közleményt köteles megjelentetni, amelyre kattintással az eredeti cikket és az abban elhelyezett helyreigazító közleményt az elsőfokú bíróság által meghatározott módon tegye elérhetővé.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a (kiadó neve) Zrt.-nek 44.450 (negyvennégyezer-négyszázötven) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy az esedékesség napjáig fizessen meg a Magyar Államnak az Állami Adó- és Vámhivatal illetékbevételi számlájára 48.000 (negyvennyolcezer) Ft fellebbezési eljárási illetéket.

Az illetékfizetési kötelezettség a határozat meghozatalát követő 60. napon válik esedékessé.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

A tényállás

[1] A felperes a (bizottság neve) Bizottság (a továbbiakban: (bizottság rövid neve)) elnöke volt 2017. évtől 2022. január végéig a tisztségéről való lemondásig, amelynek indoka, hogy a (bizottság rövid neve) tagjai 2021. december 30. napján többségi szavazással megvonták tőle a bizalmat.

[2] A (bizottság rövid neve) 2020. szeptember 2. napján tartott ülésén az elnökség a főtítkár előterjesztése alapján ellenszavazat nélkül, a felperes tartózkodása mellett elfogadta az 52/2020/Elnökségi határozatot, amely szerint a felperes tiszteletdíját havi bruttó 2,6 millió forintra emelték fel.

[3] A felperes 2025. február 15. napján felszólalt a (párt neve) Párt Kongresszusán.

[4] Az alperes által szerkesztett (X) internetes sajtótermék 2025. február 17. napján „Csatlakozott a (párt neve) Párthoz a (bizottság neve) Bizottság bukott elnöke” címmel jelentetett meg írást, amely egyebek mellett a következő tényállítást tartalmazza:

[5] „Az (hírportál 2. neve) korábban arról is írt, hogy (felperes neve) a 2020-as újraválasztása után titokban több mint duplájára, 1,2 millióról 2,6 millió forintra emelte a saját havi fizetését.”

[6] A felperes előzetes eljárás keretében előterjesztett helyreigazítási kérelmének az alperes nem tett eleget.

[7] Az alperes kiadója a (kiadó neve) Zrt.

A kereset és az ellenkérelem

[8] A felperes a keresetében kérte kötelezze az alperest a helyreigazító közlemény közzétételére. A közlés módját illetően kérte az alperest kötelezni, hogy a kifogásolt cikk megjelenésének megfelelő szedési módban, betűmérettel 5 napon belül a (hírportál neve) internetes portál főoldalán kommentár nélkül tegye közzé (felperes neve) volt (bizottság rövid neve) elnökkel kapcsolatos valótlan híresztelés miatti közleményt, egyidejűleg ennek szövegére kattintással tegye közvetlenül elérhetővé a 2025. február 17-ei „Csatlakozott a (párt neve) Párthoz a (bizottság neve) Bizottság bukott elnöke” című cikkét és annak a címe alatt, a lead felett helyezze el mindaddig, amíg a cikk elérhető, de legalább 30 napig kommentár nélkül a helyreigazító közleményt.

[9] A felperes kérte az alperes kiadójának perköltségben való marasztalását, amelyet az ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 09.) IM rendelet (a

továbbiakban: IM r.) 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján meghatározott ügyvédi munkadíjban és utazással felmerült készkiadásban számított fel.

[10] Keresete jogalapját a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. tv. (Pp.) 496. § (1) bekezdésére, a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. tv. (a továbbiakban: Smtv.) 12. § (1) bekezdésére alapította. Tényállítása szerint valótlán az alperes által híresztelt tényállítás.

[11] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte, amelyet az IM r. 3. § (2) bekezdése szerint meghatározott áfával növelt ügyvédi munkadíjban négy ügyvédi munkaóra figyelembevételével számított fel. Vitatta a helyreigazítás jogszabályi feltételeinek fennálltát. Állította, a helyreigazító közlemény határozatlan, az nem felel meg az Smtv. 12. § (1) bekezdésében írtaknak. Hivatkozott továbbá a felperes fokozott tűrési kötelezettségére. Érvelése szerint a felperes által kért helyreigazító közlemény valóság közzétételére vonatkozó része tartalmát és terjedelmét tekintve a sajtóhelyreigazítás jogintézménye által indokolt mértéket meghaladja. Kifogásolta és eltúlzottnak tekintette a felperes által felszámított perköltség összegét.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[12] Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az alperest, hogy az általa szerkesztett (hírportál neve) internetes hírportálon az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 5 napon belül az alábbi – az ítélet rendelkező részében megfogalmazott – helyreigazító közleményt az eredeti cikkel azonos betűtípus és betűméret alkalmazásával, kommentár nélkül tegye közzé oly módon, hogy a helyreigazítás az eredeti (link címe) linken a cím alatt a lead (bevezető) felett közvetlenül elérhető módon legalább 30 napig, ezt követően pedig mindaddig, amíg az eredeti cikk hozzáférhető, továbbá a hírportál kezdő oldalának elején ugyanilyen módon és betűtípussal, ahogyan a sérelmezett cikk címe a kezdő oldalon megjelenítésre került, 24 órás időtartamra oly módon, hogy a címre kattintással az eredeti cikk és az abba befoglalt helyreigazító közlemény közvetlenül elérhető legyen.

[13] Kötelezte a (kiadó neve) Zrt.-t, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 1.467.592 forint perköltséget, továbbá az államnak a NAV illetékbevételi számlájára az esedékesség napjáig 31.500 forint feljegyzett eljárási illetéket.

[14] Határozatának részletesen kifejtett indokai szerint az alperesi ellenkérelem anyagi jogi kifogásaival szemben megalapozottnak találta a felperes helyreigazítás iránti kérelmét. A helyreigazító közlemény tartalmát a valóság közlését illetően a PK 15. számú állásfoglalásra utalással a felperes kereseti kérelmétől eltérően a rendelkező részben foglaltak szerint határozta meg.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[15] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatásával a helyreigazító közlemény főoldali közzétételének a mellőzését kérte. Perköltségét az IM r. 3. § (2) bekezdése alapján áfával növelten két munkaóra figyelembevételével meghatározott ügyvédi munkadíjban számította fel. A másodfokú bíróságtól a Pp. 369. § (3) bekezdés c) és d) pontja szerinti felülbírálati jogkör gyakorlását kérte az Smtv. 12. § (2) bekezdésének megsértésére alapítottnak.

[16] Érvelése szerint a helyreigazítás közzétételének módja az, hogy a helyreigazító közleményt az alperes a főoldalon és a cikk címe alatt is közzétenni köteles, sérti az Smtv. 12.

§ (2) bekezdését. E rendelkezés értelmezése alapján a felperes kizárólag az eredeti cikk helyén közzétéve kérhet helyreigazítást, mert kizárólag így valósul meg a helyreigazítás azonos módja. Hangsúlyozta, a teljes helyreigazító közlemény 24 óra időtartamban történő közzététele nincs összhangban az idézett jogszabályi rendelkezéssel, hiszen köztudomású tény, hogy az internetes sajtótermékek főoldalán kizárólag a cikkek címei kerülnek elhelyezésre és a teljes főoldal tartalma a cikkek frissülése folytán folyamatosan lejjebb kerül, illetve 24 óra alatt a teljes főoldal tartalma lecserélődik. A sérelmezett közlés a főoldalon soha nem jelent meg, kizárólag a cikk címe. Így szükségtelen és indokolatlan a teljes közlemény feltüntetése a főoldalon. Ennek megfelelően a közzétételi mód módosítása indokolt akként, hogy a portál főoldalán kizárólag a helyreigazítás tényére utaló címet legyen köteles közzétenni legfeljebb 24 óra időtartamban, amelyre kattintva az eredeti cikk és az abban elhelyezett helyreigazító közlemény elérhető.

[17] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és a (kiadó neve) Zrt. másodfokú perköltségben való marasztalását kérte, amelyet az IM r. 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján az elsőfokú eljárásban csatolt nyilatkozat alapulvételével 4 munkaórán meghatározott ügyvédi munkadíjban, összesen bruttó 325.567 forintban számított fel.

[18] Álláspontja szerint megalapozatlan az alperesnek az a kérelme, hogy a portál főoldalán a teljes helyreigazító közlemény közzététele nem kérhető, csupán a „(felperes neve) volt (bizottság rövid neve) elnökkel kapcsolatos valótlan híresztelés” című közzététele.

[19] Iratellenes a hivatkozás, hogy az elsőfokú bíróság a helyreigazító közlemény a portál főoldalán való közzétételére kötelezte az alperest.

[20] Emellett az elsőfokú ítélet megfelel a jogszabályi előírásoknak a közzététel módja tekintetében is. Mivel az eredeti cikk is a főoldalon jelent meg, az alperesnek a helyreigazító közleményt a főoldalon is meg kell jelentetnie. Az azonos módon történő megjelentetés egyben azt is jelenti, hogy a főoldalon a helyreigazító közleménynek – ugyanúgy ahogy az eredeti cikkekre történő figyelemfelhívó cím is megjelent – 24 órán át folyamatosan elérhetőnek kell lennie.

[21] Alaptalanul hivatkozik az alperes arra, hogy az elsőfokú bíróság megsértette a Pp. 342. § (1) bekezdését. Az elsőfokú ítélet ugyanis teljes mértékben összhangban van a kereseti petítummal.

[22] Nem sérti az elsőfokú ítélet az Smtv. 12. § (2) bekezdését sem. E rendelkezés nem tartalmaz szabályt arra, hogy a helyreigazító közleményt mennyi ideig kell elérhetővé tenni. Az elsőfokú ítélet rendelkező része kifejezetten a sérelmezett cikkel azonos módon történő közzétételre utal. Nem került tehát sor többszörös helyreigazítás elrendelésére.

[23] Utalt arra, a bírói gyakorlat a PK 15. számú állásfoglalás alapján akként foglalt állást, hogy a helyreigazító közlemény tartalma és a közzététel módja tekintetében nem érvényesül a kereseti kérelemhez kötöttség. E vonatkozásban az elsőfokú bíróság eltérhet a felperes kérelmétől és maga határozhatja meg azt a közzétételi módot, amely leginkább megfelel az eredeti sérelmezett közlemény megjelenéséhez hasonló módnak.

Az ítéltábla döntése és annak indokai

[24] A fellebbezés alapos.

[25] A Pp. 370. § (1) bekezdése szerint a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét az erre irányuló fellebbezési kérelemre, csatlakozó fellebbezésre, ellenkérelemre, azok korlátai között gyakorolja. Ilyen korlátnak minősülnek a fellebbezés 371. § (1) bekezdés a)-d)

pontjában megjelölt tartalmi követelmények körében előadottak. E jogszabályi rendelkezésből következik, hogy korlátot nem csak az képez, hogy a fellebbező fél milyen tartalmi másodfokú döntést kér, hanem az is, hogy azt milyen indokkal teszi, melyik eljárási vagy anyagi jogszabály megsértésére hivatkozik, továbbá, hogy a felülbírálati jogkörei közül melynek, vagy melyeknek a gyakorlását kéri a másodfokú bíróságtól.

[26] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatását a Pp. 369. § (3) bekezdés c) és d) pontjaiban írt felülbírálati jogkör gyakorlása körében kérte, azaz a megállapított tényekből eltérő következtetések levonását, a megállapított tények eltérő minősítését, továbbá a mérlegelési jogkörben hozott döntés felülmérlegelését kérte. A Pp. 371. § (1) bekezdésében írt tartalmi követelmények körében előadottak alapján a megjelölt felülbírálati jogkörök közül a Pp. 369. § (3) bekezdés d) pontja szerinti felülbírálati jogkör gyakorlása értelmezhető.

[27] Az Smtv. 12. § (2) bekezdésének jelen eljárásban releváns rendelkezése szerint a helyreigazító közleményt internetes sajtótermék esetében az erre irányuló igény kézhezvételét követő 5 napon belül a közlemény sérelmezett részéhez hasonló módon és terjedelemben kell közölni. A jogszabályi rendelkezés tehát azon túl, hogy hasonló módon és terjedelemben írja elő a közlemény sérelmezett részéhez képest a helyreigazítás közzétételét, nem tartalmaz más előírást.

[28] A Pp. 499. § (1) bekezdése a bíróságot széleskörűen felhatalmazza arra, hogy minden ügyben egyedileg mérlegelje és a sérelmezett közlés tartalmi körén belül állapítsa meg a közzététel módjának és határidejének meghatározása mellett a helyreigazító közlemény szövegét és közzétételét (Kúria Pfv.21.482/2021/5. [20] bekezdés).

[29] A fellebbezésben előadottak alapján az ítéltáblának azt kellett vizsgálnia, hogy az elsőfokú bíróság a helyreigazító közlemény közzétételének módját az Smtv. 12. § (2) bekezdésében írtaknak megfelelően határozta-e meg.

[30] A közzététel módjának meghatározásánál figyelemmel kell lenni az eredeti sajtóközlemény megjelenésének körülményeire, és ahhoz igazodó módon kell meghatározni. A bíróságnak a közzététel módjának meghatározásánál azt is szem előtt kell tartania, hogy a helyreigazítás valós jogvédelmet jelentsen az érintett számára.

[31] A közzététel módjára vonatkozó kritériumokat a fenti jogszabályi kereteken belül a bírói gyakorlat alakította. Ennek során tekintettel volt a hírportálok azon jellegzetességére, hogy a címdalón a szerkesztőség által összeállított rendben az oldalon található írások címét, rövid összefoglalóját jelenítik meg, leggyakrabban képes illusztrációval együtt. A cikkek innen kattintással érhetők el. Ebből is következik, hogy a címdal általában a hírportálon található cikkekre hívja fel a figyelmet, az ott található legfrissebb cikkeket „ajánlja” az olvasók figyelmébe, akik érdeklődésüknek megfelelően ismerkedhetnek meg a teljes tartalommal. Az egyes címek címdalón való tartásának ideje, azok sorrendisége függhet a napi hírfolyam mennyiségétől, egyedi szerkesztőségi döntéstől, de más körülményektől is. A 24 órás időtartam olyan átlag, ami a tapasztalatok alapján szükséges, egyben elégséges is ahhoz, hogy az eredeti írást olvasók a helyreigazítás tényéről, érdeklődésük alapján annak tartalmáról – az eredeti írás megismerési módjához hasonlóan – is értesülhessenek (Fővárosi Ítéltábla Pf.20.678/2021/4.).

[32] Helytállón hivatkozik az alperesi fellebbezés arra, hogy e szempontoknak a helyreigazítás elsőfokú bíróság által elrendelt módja nem felel meg.

[33] A helyreigazító közlemény főoldalon való teljes terjedelmű közzététele annak a függvénye, hogy a főoldalon is megjelent-e az eredeti cikk. A peradatok alapján az ítéltábla álláspontja szerint a fellebbezési ellenkérelemben foglaltakkal szemben ennek ténye nem állapítható meg. A keresetlevél erre vonatkozó tényelőadást nem tartalmaz, továbbá ez ellen

szól a helyreigazító közlemény közzétételének módjára vonatkozó megfogalmazása, amely bár nem kellően szabatos, annak tartalma szerint a felperes a főoldalon – a tényállásban idézettek szerint – kizárólag a sérelmezett közléssel kapcsolatos helyreigazítás tényének közzétételét kérte. Ezzel szemben – ugyancsak a fellebbezési ellenkérelemben írtakkal szemben – az elsőfokú bíróság ítéletének rendelkező részében a teljes terjedelmű helyreigazító közlemény főoldalon való közzétételére is kötelezte az alperest.

[34] Az alperes – a fellebbezési ellenkérelem hivatkozásával szemben – jelen perorvoslati kérelmében nem hivatkozott a Pp. 342. § (1) bekezdésének a megsértésére. A fentiekben kifejtettek szerint azonban a helyreigazítás módjának Smtv. 12. § (2) bekezdésébe ütköző módon való meghatározása megalapozza az elsőfokú ítélet érintett rendelkezésének a megváltoztatását.

[35] A fellebbezéssel érintett rendelkezés megváltoztatása a pervesztesség-pernyertesség arányán nem változtat, ezáltal az az alperes perköltség fizetési kötelezettségét és annak mértékét nem érinti.

[36] Mindezekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintve, megfellebbezett rendelkezését a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta.

[37] Az alperes az IM r. 3. § (2) bekezdése és 5. § (1) bekezdése alapján két munkaóra figyelembevételével felszámított ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltség megfizetésére kérte kötelezni a felperest. E jogszabályi rendelkezés értelmében, ha a pertárgy értéke nem állapítható meg, úgy a munkadíj az ügyvéd igazolt tevékenységéért óránként a központi költségvetésről szóló törvényben megállapított kirendelt ügyvédi óradíj (a továbbiakban: ügyvédi óradíj) kétszerese azzal, hogy a munkadíj mértéke nem lehet kevesebb az ügyvédi óradíj ötszörösénél. Az ügyvédi óradíj a Magyarország 2025. évi központi költségvetéséről szóló 2024. évi XC. tv. 69. § (4) bekezdése alapján 2025. évben 7000 forint. Ezért az ítéltábla az IM r. hivatkozott rendelkezései szerint a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján a felperest 35.000 forint+áfa, azaz 44.450 forint alperesi perköltség megfizetésére kötelezte.

[38] A feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket a Pp. 101. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése alapján a felperes köteles megfizetni.

[39] Tájékoztatja az ítéltábla a felperest, hogy a másodfokú eljárási illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára kell megfizetnie. Megfizetése során közleményként fel kell tüntetni adóazonosító számát, valamint az illetékfizetési kötelezettséget megállapító jogerős határozatot hozó bíróság megnevezését és a bírósági ügyszámot. Figyelmezteti a felperest, amennyiben az illetéket az esedékességgel nem fizeti meg, az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezései szerint késedelmi pótlékot kell fizetnie.

[40] Az ítéltábla a fellebbezést Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Szeged, 2025. június 19.

Dr. Béri András sk.
a tanács elnöke

Zanócné dr. Ocskó Erzsébet sk.
előadó bíró

Dr. Lengyel Nóra sk.
táblabíró

